

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบัน นักการศึกษาและนักเศรษฐศาสตร์ถกเถียงการศึกษาเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนเพื่อสร้างคุณภาพของคน ผลของการลงทุนจะปรากฏให้เห็นได้ในระยะเวลาอันยาวนาน ซึ่งอาจจะเป็นเวลา ๑๐ หรือ ๒๐ ปี สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการลงทุนทางการศึกษาคือทำอย่างไรจึงจะลงทุนได้อย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพมากที่สุด สำหรับประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ระบบการศึกษาทุกระดับได้รับงบประมาณเป็นจำนวนร้อยละ ๓ ของรายได้ของประชาชาติ หรือ ๑๗ % ของงบประมาณทั้งหมดของรัฐบาลในปีนั้น การเจียดงบประมาณแสดงให้เห็นให้เห็นความเป็นห่วงใยทางการศึกษาของรัฐบาลไทย ประเทศไทยได้ลงทุนเพื่อการศึกษามากกว่าประเทศอื่นหลายประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

กลุ่มความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาเป็นอย่างมาก ครูที่มีคุณภาพจะเป็นกำลังอันสำคัญในการที่จะทำให้การลงทุนทางการศึกษาประสบผลสำเร็จ ฉะนั้นเราจึงต้องการครูที่มีคุณภาพและมีความรับผิดชอบเป็นหน้าที่มากที่สุด ซึ่งในปัจจุบันทางกรมการฝึกหัดครูก็มุ่งที่จะปรับปรุงการผลิตครูให้มีคุณภาพมากขึ้นอยู่แล้ว เมื่อพูดถึงคุณภาพของครูมีสิ่งหนึ่งที่ควรจะได้คำนึงถึงก็คือ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของครู แม้ครูจะสอนเก่งมีความรู้สูงมากเพียงไรก็ตาม ถ้าครูไม่รับผิดชอบ ไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่ ก็จะทำให้การเตรียมการสอนดำเนินไปโดยไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ซึ่งผลที่จะตามมาก็คือ การสอบตกของนักเรียนและนักศึกษาคนอื่น ๆ อีก ความดูแลและทำไปกระทบกระเทือนต่อการลงทุนทางการศึกษาทั้งนั้น องค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามจุดประสงค์ก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ครูทำการสอนในรายปีหนึ่ง ๆ กับหลักสูตรที่กระทรวง

กค ศาสตร์ศึกษาไทย และ Wronski Stanley P., การมีชัยที่ก้นบึ้ง การวางแผนกำลังคนและการศึกษาในประเทศไทย โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช พระนคร ๒๕๐๘ หน้า ๑๔.

ศึกษาริการวางไว้ จากการสำรวจของนายไมตรี ชุมชัย^๒ และคณะพบว่า จำนวนวันและเวลาที่โรงเรียนได้ทำการสอนจริงมักจะไม่ตรงตามที่กระทรวงศึกษาริการได้กำหนดไว้ เช่นโรงเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น เวลาที่กำหนดในรอบปีการศึกษามี ๔๕๕ ชั่วโมง แต่ทำการสอนได้จริงเพียง ๔๕๐ ชั่วโมง หรือคิดไคร้อยละ ๙๗.๑ ทั้งนี้ยังไม่ไดคิดจำนวนชั่วโมงที่สูญเสียไปเพราะเหตุอื่น ๆ อีก เช่น มีกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน เป็นต้น

การลาของครูก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่ได้เรียน ซึ่งเป็นการแน่นอนที่สุดที่จะทำให้เกิดผลเสียหายแก่การเรียนการสอน แต่เราก็ไม่สามารถที่จะจัดการลาของครูให้หมดไปได้โดยเด็ดขาด เพราะเป็นธรรมชาติที่คนเราทุกคนจะต้องมีกิจกรรมส่วนตัวที่จำเป็นจะต้องลาหยุดบ้างในกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับการลาของข้าราชการก็ให้สิทธิข้าราชการลาหยุดได้ มีข้อบักคิดว่า การลาของข้าราชการจะมีผลเสียหายต่อการสวบรวมหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการครู เมื่อครูคนใดคนหนึ่งลาหยุดไปแล้วได้มีการหาครูมาสมแทนหรือไม่ เพราะการลาของครูจะทำให้เกิดผลเสียหายต่อการเรียนการสอน เกี่ยวกับเรื่องการลาหยุดของข้าราชการครูนี้มักจะได้รับ การวิพากษ์วิจารณ์บ้างเหมือนกัน ดังจะเห็นได้จากขอเขียนของผุ้ใช้วามปากกา "แควมรกด" ซึ่งเขียนเรื่องของครูไทย ลงในหนังสือพิมพ์สยามรัฐรายวัน มีตอนหนึ่งที่พาดพิงถึงเรื่องการลากคือ

"... การลาที่เหมือนกันเวลานี้รัฐบาลไทยให้สิทธิแก่ข้าราชการลาอย่างมาก เพราะเห็นแกมนุชฌธรรม แต่ข้าราชการก็ใช้สิทธิอย่างกว้างขวางเหมือนกัน (ว่าเฉพาะคนใช้สิทธิ) เฉพาะอย่างยิ่งครูยอมเสียหายแก่การศึกษามาก แต่จะทำอย่างไรได้เพราะรัฐให้สิทธิเขา เขาไม่ป่วยแต่จะลาป่วยไครจะทำไช้เขา ครูที่หดปวดหัวมากเรื่องนี้ อีกแบบหนึ่งไม่คงลาเพราะโรงเรียนอยู่ไกล เปลี่ยนกันไปแล้วลงเวลามา ถอยทีถอยอาศัยกับเองที่ขาดไครจะรู้มี เรื่องการลาไครลาหักเงินเดือน บางที่บางเมืองจะเจริญขึ้นบ้าง.... ครูในโรงเรียนรัฐบาลชั้นมัธยมศึกษา (บางพวก) ทำงานเนือย ๆ สอนอย่างขอไปที ลากก็ลากมากทั้ง ๆ ที่มีเวลาหยุดมากครูก็ยังใช้สิทธิลากกันอย่างกว้าง

^๒ ไมตรี ชุมชัย, ดงชัย ลาวรรณ และรุ่ง เจนจิต เวลาที่สูญเสียไประหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๖ ของโรงเรียนในประเทศไทย วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์บัณฑิต คณะคุรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๗.

ขวาง...." จากบางตอนของชก เขียนจะเห็นได้ว่า เขียนมองให้ผลเสียหายที่เกิดจากครูคา
 มาก และพยายามหาทางที่จะทำให้การลาของครูน้อยลง สำหรับเรื่องการลาของครูนี้เราควรจ
 ใดหาทางแก้ไขให้ดีขึ้น ซึ่งควรจะเป็นวิธีที่ไม่ทำให้เกิดผลเสียแก่ทั้งสองฝ่าย คือ ฝ่ายครูและนักเรียน
 ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับวันลาของครู เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงไว้
 ไปเป็นแนวทางเพื่อปรับปรุง แก้ไข และวางแผนการบริหารการศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัย เพื่อจะศึกษารายละเอียดในเรื่องการลาของครูโรงเรียนรัฐขนาด สังกัดกรม
 วิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ที่เกี่ยวกับหัวข้อค
 ไปนี้

๑. การลาของครู
 - ๑.๑ ลาประเภทไหนมากกว่ากัน
 - ๑.๒ โดยเฉลี่ยแล้วลาคนละกี่วัน
 - ๑.๓ โดยเฉลี่ยแล้วในรอบปีหนึ่งรัฐจะต้องจ่ายเงินไปให้ครูที่ลาคนละเท่าไร
๒. องค์ประกอบบางประการจะมีผลทำให้การลาของครูแตกต่างกันเพียงไร
 - ๒.๑ เพศและวุฒิ
 - ๒.๒ สภาพความเป็นอยู่ในชีวิตส่วนตัวและครอบครัวโดยทั่ว ๆ ไป
 - ๒.๓ ฐานะทางเศรษฐกิจ
 - ๒.๔ สภาพสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน

ความสำคัญหรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

๑. เพื่อนำมาประกอบเป็นแนวทางในการบริหารการศึกษา
 - ๑.๑ การบริหารคานบุคคลากร
 - ๑.๒ การจัดสรรกำลังของครู

^๓ แกวมรรค "เรื่องของครูไทย" หนังสือพิมพ์สยามรัฐรายวัน ฉบับประจำวันจันทร์ที่ ๒๔

๒. เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาแก้ไขการลาของครูไหลคนของ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะศึกษารายละเอียดบางประการเกี่ยวกับวันลาของครูในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ในขอบเขตจำกัดสมถ้อยตามที่นำมาเท่านั้น ซึ่งจะ เป็นวันลาของครู ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดพระนคร ธนบุรี โดยเฉพาะตามความมุ่งหมายที่กล่าวมาแล้ว

คำจำกัดความเฉพาะของการวิจัยเรื่องนี้

- วันลาของครู หมายถึงวันหยุดของย่นไปลาของอนุภาคลาหยุดไปมาปฏิบัติราชการตามปกติ
- ความสูญเสียครู หมายถึงวันหยุดลาแล้วรัฐจ่ายเงินได้ตามปกติ
- ครู หมายถึงครูโรงเรียนรัฐบาล กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในจังหวัดพระนคร ธนบุรี

ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ จะนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

การวิจัยอื่น ๆ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลาของข้าราชการในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๐๑ และแก้ไข พ.ศ. ๒๕๐๒ นี้ได้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้ ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลาของข้าราชการในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๒"

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้แก่ข้าราชการในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการหมายถึงโรงเรียนและมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ การลาหยุดในเหตุอย่างเดียวกันซึ่งมีระยะเวลาต่อเนื่องกัน จะเป็นในปีเดียวกันหรือไม่ก็ตามให้นับเป็นเวลาครั้งหนึ่ง ถ้าวันลาครั้งหนึ่งรวมกันเกิดว่าอำนาจของผู้อำนาจชั้นใดก็นำไปเลยเสนอขอตามลำดับจนถึงผู้อำนาจ

ขอ ๕ ใบลาให้เริ่แบบตามตัวอย่างทายระเบียบ และให้ยื่นคอบุ้บงกับบู้ชากาลาคับ
เวนแถบากรจ้จำเป็น

หมวดที่ ๑

การลาป่วย

ขอ ๖ ขาราชการผู้ใดจะลาหยุดราชการ เพื่อบรักษาตัว เมื่อบมีอาการป่วย ทอง เสนอหรือ
จัดส่งใบลาในวันทีละ เว้นแถบวยอาการป่วยนั้นไม่สามารถทีจะลง กอบในใบลาได้ แถเมื่อบสามารถ
จะลงนามได้แถว ก็ให้รับเสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว

ใบการพิจารณาอนุญาต แถการลาไม่ถึงกำหนดระยะเวลา ซึ่งจะต้องไปตรวจของแพทย
ตามกฏหมายแถวการจ่ายเงิน เลื่อนระหว่างลาของขาราชการ กอบบู้บงกับบู้ชากาลาคับเห็นสมควรจะได้
มีใบตรวจของแพทย หรือใบแพทยตรวจก็ได้

ขอ ๗ การอนุญาตให้ขาราชการลาป่วย ใบบู้บงกับบู้ชากาลาคับหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสั่งอนุญาต
ได้ ค้งกำหนดไว้ในตาราง

หมวดที่ ๒

ลาจิสวนตัวและลาพักผ่อน

ขอ ๘ ขาราชการผู้ใดจะลาจิสวนตัวหรือลาพักผ่อน ต้องได้รับอนุญาตแถวจึงหยุดได้
เวนแถบการลาจิสวนตัวนั้น กอบเหตุอันจำเป็น และไม่สามารถรออนุญาตได้ทีละ จะยื่นใบลาไว้
แถหยุดราชการก็ได้ แถต้องรับชี้แจงเหตุผลให้ทราบโดยเร็ว

ขอ ๙ การอนุญาตให้ขาราชการลาจิสวนตัว และลาพักผ่อน ใบบู้บงกับบู้ชากาลาคับ
ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งอนุญาตได้ ค้งกำหนดไว้ในตาราง

หมวดที่ ๓

การลาอุปสมบท

ขอ ๑๐ ขาราชการผู้ใดจะลาอุปสมบทใบพระพุทศศาสนา ต้องยื่นใบลาคอบุ้บงกับบู้ชากาลาคับ
กอนวันอุปสมบทใบนอยกว่า ๖๐ วัน เพื่อบเสนอตามลาคับจนถึงรับบู้บงการกระทรวง หรือผู้ที่
ได้รับมอบหมาย แถวแถกรจ้ เมื่อบได้รับอนุญาตแถวจึงจะหยุดราชการ เพื่อบอุปสมบทได้

หมวดที่ ๔

การลาเชาระคมราชการทหาร

ข้อ ๑๑ ข้าราชการที่ถูกเรียกเชาระคมราชการทหาร เมื่อได้รายงานและลาบัญชีฉบับสุดท้ายตามกฎ ขยายว่าควยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของข้าราชการแล้ว ก็ให้ไปเชาระคมตามเวลาในหมายนั้นโดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาตให้บัญชีฉบับสุดท้ายเสนอไปลาไปตามลำดับจนถึงปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เทียบเท่าซึ่ง เป็นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี เมื่อข้าราชการที่ลาไประคมขยพ้นจากการระคมแล้วให้รีบกลับไปรายงานตนต่อบัญชีฉบับสุดท้ายโดยเร็ว

หมวด ๕

การลาไปต่างประเทศ

ข้อ ๑๒ ข้าราชการผู้นใดจะลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ หรือลาไปต่างประเทศด้วยเหตุอื่น ๆ ให้บัญชีฉบับสุดท้ายพิจารณาและเสนอไปลาไปตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เพื่อพิจารณาตามที่เห็นสมควร

สำหรับการลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ ต้องปฏิบัติตามระเบียบการลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศด้วย

ข้อ ๑๓ การลาไปต่างประเทศไกลเคียง ให้มวราชการจังหวัดมีอำนาจให้ลาได้ ๘ วัน และให้นายอำเภอมีอำนาจอนุญาตลาได้ ๓ วัน

ข้อที่ควรทราบเกี่ยวกับการลาของครูก็คือ

- ๑. การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของครู ตามหนังสือของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ๓๓๓๑๘/๒๔๘๒ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๘๒ แจงว่าวันลาของครูลาได้เพียง ๑๕ วันเท่านั้น
- ๒. ในระหว่างปีภาคเรียน ให้ถือเป็นวันหยุดราชการสำหรับครู ถ้ากระทรวงทบวงกรมหรือจังหวัดมีราชการ ก็ขอมที่จะสั่งให้ครูมาปฏิบัติราชการได้

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ นายไมตรี รุณชัย นายธงชัย ลาวรรณ และนายรุ่ง เชนจิต ได้ทำการสำรวจเวลาที่สูญเสียไประหว่างปีการศึกษา ๒๕๐๖ ของโรงเรียนในประเทศไทย พบว่าเวลา

ไมตรี รุณชัย, ธงชัย ลาวรรณ และรุ่ง เชนจิต, แดงเดียวกับข้างตน หน้า ๒.

ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด เปิดเรียนในปีการศึกษา ๒๕๐๖ มีพิสัย (Range) จาก ๒๔๑ จนถึง ๒๔๔ วัน ค่าเฉลี่ย (Mean) ๒๔๒ วัน มีวันหยุดเต็มทั้งปีระหว่าง ๘๑ ถึง ๘๓ วัน จำนวนวันที่โรงเรียนเปิดทำการสอนได้จริงมีพิสัยจาก ๒๔๓ วันถึง ๒๗๐ วัน

จำนวนชั่วโมงที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเทียบกับจำนวนชั่วโมงที่โรงเรียนเปิดสอนจริง และเมื่อหักเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมออกแล้ว เหลือเวลาที่สอนจริงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑
จำนวนชั่วโมงที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้สอนเทียบกับจำนวนชั่วโมงที่โรงเรียนเปิดสอนจริง

ลำดับที่	ลักษณะโรงเรียน	จำนวนชั่วโมงที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	จำนวนชั่วโมงที่โรงเรียนสอนรวมทั้งกิจกรรม	กิจกรรม		เหลือเวลาสอนจริง ๆ	
				ชม:ชม. วัน	%	ชม:ชม. วัน	%
๑	สังกัดกรมอาชีวศึกษา	๑๒๒๕	๑๐๑๔	๒๔๖:๓๒ ๔๘	๒๓.๒	๑๒๗:๒๘	๑๒๑ ๗๖:๕๘
๒	สังกัดกรมศิลปากร	๑๐๘๐	๑๑๓๘	๒๓๕:๕๗ ๕๒	๒๕.๕๖	๘๒๓:๐๓	๑๔๕ ๗๕:๕๔
๓	สังกัดกรมการฝึกหัดครู	๑๐๘๐	๙๕๕	๒๔๓:๓๑ ๔๗	๒๖.๒๒	๒๗๐:๒๙	๑๑๑ ๗๓:๗๑
๔	สังกัดกรมพลศึกษา	๑๐๘๐	๑๐๗๔	๒๔๗:๕๑ ๔๘	๒๖.๓๒	๗๘๕:๐๙	๑๓๑ ๗๓:๒๘
๕	รัฐบาลส่วนกลาง	๑๐๕๐	๑๐๒๕	๒๒๕:๓๐ ๕๔	๓๐.๙๐	๗๖๑:๓๐	๑๑๗ ๖๙:๑๐
๖	ประชาบาลและเทศบาล	๘๗๕	๘๕๐	๒๘๕:๕๕ ๕๘	๓๓.๑๔	๕๖๐:๐๕	๑๑๒ ๖๖:๘๖
	ป.ปลาย			๑๐๕๐	๑๐๒๐	๓๑๒:๕๕ ๕๒	๒๙.๘๐
๗	ราษฎรส่วนกลาง	๑๐๕๐	๑๐๗๔	๓๕๐:๑๘ ๕๘	๓๓.๓๓	๗๒๓:๕๗	๑๒๓ ๖๖:๖๗
๘	รัฐบาลส่วนภูมิภาค	๑๐๕๐	๑๐๖๘	๓๕๑:๕๒ ๖๕	๓๓.๓๓	๖๗๖:๑๘	๑๒๓ ๖๒:๖๗
๙	ราษฎรส่วนภูมิภาค	๑๐๕๐	๑๑๙๔	๔๐๘:๒๔ ๖๘	๓๘.๘๕	๗๘๕:๓๖	๑๓๑ ๖๑:๑๕

หมายเหตุ ร้อยละคิดตามจำนวนชั่วโมงที่โรงเรียนสอน รวมทั้งกิจกรรมซึ่งปรากฏว่าโรงเรียนทุกประเภทเสียเวลาไปโดยไม่มีการสอนประมาณร้อยละ ๓๐ ของเวลาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

นอกจากเวลาต้องสูญเสียไปโดยไม่มีการเรียนการสอนดังกล่าวแล้ว ยังปรากฏว่าครูไม่ได้อำนาจการลาเพราะการลาด้วยเหตุต่าง ๆ มาก จากจำนวนครูใน Sample ทุกรายทุกประเภทประมาณร้อยละ ๑๔.๑ ครูลาป่วยมากที่สุด ประมาณร้อยละ ๓๘.๕ ลาภักวีร้อยละ ๒๗.๖ การลาของครูรัฐกิจต้องจ่ายเงินเดือนให้ และเมื่อคิดการลาทุกประเภทแล้ว (ยกเว้นการลาที่ขาดไปและนอกประเทศ) รัฐต้องจ่ายเงินให้ครูโดยครูลางานไปไม่ตองมาสอนประมาณร้อยละ ๑๖ ลาตามบาท

ในระหว่างหยุดเทอมทั้งปี รัฐต้องจ่ายเงินเดือนให้ครูโดยครูไม่ตองมาสอนประมาณร้อยละ ๓๐๐ ลาตามบาท และสำหรับการหยุดเรียน ๑ วันนั้น รัฐต้องจ่ายเงินไปเปล่าประมาณ ๕ ลาตามบาท

ในปี ๑๙๖๕ Educational Research Service ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับวันลาของครูประจำชั้นในโรงเรียน ๑๕๐ แห่ง เพื่อค้นนโยบายของโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร และอนุญาตให้ลาหยุดประเภทใดบ้าง พบว่าครูลาหยุดด้วยเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การลาป่วย (Sick Leave) มีโรงเรียนมากกว่า ๘๕ % ที่อนุญาตให้ครูลาป่วยโดยได้รับเงินเดือนเต็ม ส่วนมากให้ลาได้ ๑๐ วัน ๘๘.๔ % ยอมให้ลาป่วยได้ ๑๐ วันหรือมากกว่านั้น มี ๒๗ โรงเรียนจากจำนวน ๑๒๕ โรงเรียนที่ไม่จ่ายเงินเดือนให้ระหว่างที่ลาป่วยต่อ นอกจากนี้ยังมีบางแห่งที่ไว้วิธีสะสมวันลาป่วยในแต่ละปีไว้ใช้ได้ในปีต่อไป

การลาอันเนื่องมาจากสมาชิกในครอบครัวตายโดยกะทันหัน (Bereavement) จากจำนวน ๑๒๕ โรงเรียน ที่ตอบแบบสอบถามมาปรากฏว่า ยอมให้มีการลาประเภทนี้ได้อีก ๘๗ โรงเรียนให้ใช้วันที่ลาป่วย ๖ โรงเรียนให้รวมกับการลาธุระกิจส่วนตัว และอีก ๓ โรงเรียนให้เป็น "emergency" การลาเพราะการตายของสมาชิกในครอบครัววันส่วนมากให้ลาได้ ๓ - ๕ วัน

การลาเพื่อการศึกษาศึกษาและเดินทาง (Leave for Study and Travel) มี ๘๘.๔ % ยอมให้ลาได้แต่ไม่จ่ายเงินเดือนให้ และอีก ๕๘ % ยอมให้ลาเพื่อการเดินทางเช่นกันแต่ไม่จ่ายเงินเดือนให้ในระหว่างนั้น

๕
ดูแหล่งที่แล้ว หน้า ๖

๖
ดูแหล่งที่แล้ว หน้า ๘

๗
National Education Association, "Leaves of Absence for Teachers";

การลาเพื่อการทหาร ๒๘ % ยอมให้ลาได้ ซึ่งส่วนมากไม่ได้จำกัดจำนวนวันลาไว้ และที่บอกจำนวนวันที่อนุญาตให้ลา ก็อยู่ระหว่าง ๑๐ ถึง ๓๐ วัน

การลาตลอด ๘๘.๑ % ยอมให้ลาตลอดได้ แต่จะต้องแจ้งกำหนดเวลาตลอดไว้ล่วงหน้า ซึ่งส่วนมากจะยอมให้ลาได้ ๓ เดือน ในบางแห่งก็อนุญาตให้ครุลาหยุดได้ตั้งแต่แรกถือว่าเริ่มตั้งครรรณ ซึ่งอาจจะให้ลาได้ตลอดปี หรือหลังจากตั้งครรรณแล้ว ๕ เดือน และก็อาจจะลาได้จนกระทั่งหลังจากครคอกแล้วอีก ๓ เดือน

การลาอื่นเนื่องจากการเจ็บป่วยของพนักงานในครอบครัว ๘๓ % อนุญาตให้ลาได้ ๘๖ % ให้ใช้วันลาป่วย นอกจากนี้ก็ให้ใช้วันลาชนิดอื่น ๆ เช่นวันลาหยุดของปี การกำหนดวันลาจะอนุญาตให้ลาได้ตั้งแต่ ๑ - ๒ วันโดยได้รับเงินเดือนเต็ม หรือให้รวมอยู่กับวันลาป่วยที่กำหนดให้ ๑๐ วัน มีอยู่ ๘ % ที่ให้ลา ๕ วัน และลาต่อได้อีกแต่จะไม่จ่ายเงินเดือนต่อหลังจากให้ ๑ % ยอมให้ลา ๓ วันโดยได้รับเงินเดือนเต็ม และหลังจากที่อีก ๕ วัน โดยไม่ได้รับเงินเดือน

การลาอื่นเนื่องจากต้องการไปเยี่ยมโรงเรียนอื่น มี ๒๘.๑ % ยอมให้ลาได้ซึ่งมีระยะเวลาตั้งแต่ครึ่งวันไปจนถึง ๓ วัน

การลาธุรกิจส่วนตัว ๓๗.๒ % ยอมให้มีการลาธุรกิจส่วนตัวได้ จำนวนวันลามีแตกต่างกันไปแล้วแต่นโยบายของโรงเรียน แต่ส่วนมากอนุญาตให้ลาได้ระหว่าง ๑ ถึง ๓ วัน ประมาณ ๒ % ที่จะจ่ายเงินเดือนให้เต็มไประหว่างวันลา และอีก ๓๐ % จะหักเงินเดือน

Religious Holidays ๕๘ % ยอมให้ลาได้แต่ไม่ได้กำหนดไว้ในนโยบายของโรงเรียน มีบางแห่งยอมให้ลาโดยคิดรวมกับวันลาป่วยหรือคากิจ จำนวนวันลามีตั้งแต่ ๕ วัน ถึง ๑๐ วัน แต่ส่วนมากยอมให้ลาได้ ๒ - ๓ วัน ประมาณ ๑๐ % ที่ยอมจ่ายเงินเดือนให้ไประหว่างลาด้วย อีก ๑ % จะให้ลาโดยหักเงินเดือน

การลาประเภทอื่น ๆ ที่อนุญาตให้ลาได้ก็มีอีกหลายประเภทดังนี้คือ การลาเพื่อการวางพระรามบัญญัติ (Statutory Provisions), Work Experience, Court Summons, Jury Duty, Professional Organization Work Exchange Teaching.